

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Røverstuen (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 56. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515388991200.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

Den vigtige Nat, der skulde afgjøre Fuxens og Isabellens fremtidige Skjæbne, gav Herskab og Tyende kun lidt Søvn: alle laae i spændt Forventning af de Ting, som skulde komme. Kattemjav, Ugleskriig, Hundetuden forjog Ole Lukøje hvergang han kom listende. Staldkarlene hørte Hestene puste, snorke og sparke; det kom Ladefogden for, at Man slæbte med Sække paa Loftet; det var for Mejersken accurat som om Gyngekjernen var igang; og Huusholdersken fornam tydelig, at det rumsterede i Spisekammeret. Der kom ikke mere Søvn i det forgyldte Kammer: Herren og Junkeren laae tause og skottede imellem til den lille Sølvklokke, som hang imellem dem; men den var og blev stum. Da Taarnuhret slog Eet, begyndte Junkeren at ansee sit Væddemaal for halv tabt; men trøstede sig med, at Tab til sin 57 Kone er dog kun af den ene Haand i den anden. - Kort at fortælle: Natten gik bort og det - hvad Taarnkammeret angaaer - saa roligt, som om der aldrig var Spøgerie til i Verden. Med første kjendelige Dagskjær stode begge de kun halv afklædte Herrer op, og ilede med en Morgenhilsen til den dristige Aandebetvingerinde. De pikkede paa Døren - intet »Entrez« - Begge maatte vel endnu ligge i den søde Søvn. Papa aabnede - Man traadte ind - Peste! Frøkenens Seng var tom, og Overdynen kastet tilside. »Bravo!« raabte Junkeren, »hun er echapperet, og Isabellen er min.« Den gamle Herre sagde ikke et Ord, men vendte sig til Pigens Seng: hun lod sig ej heller tilsyne; men da han lettede Dynen, laa hun der virkelig blussende rød og sveddampende som i den hæftigste Feber. Paa Herrens første ivrige Spørgsmaale svarede hun Intet; men stirrede kun paa dem med et forvildet, vanvittigt Aasyn. Omsider gjenfandt hun sit Mæle, og berettede i en afbrudt og usammenhængende Tale: at hun kort efter Midnat havde seet et frygteligt Spøgelse komme gennem Væggen. Forfærdet havde hun puttet sig under Dynen, som hun heller ikke siden havde vovet at lette; af hvad der videre var passeret vidste hun Intet. Dog dette viiste sig snart; thi Vinduet var aabent, og nedenunder stod en Stige - Frøken Mette var bortført; men af hvem?